Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:023.002301
Dosar nr. 5043/2/2018

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA a VIII-a CONTENCIOS ADMINISTRATIV şi FISCAL
Sentinţa nr. 2301
Şedinţa publică din data de 20 septembrie 2019
Curtea constituită din:
Judecător: Victor Hortolomei
Grefier: Mihaela Grigore

Pe rol fiind acţiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii** în contradictoriu cu pârâtul **Drăghici Vasile**, având ca obiect constatarea calităţii de colaborator al Securităţii.

Dezbaterile au avut loc în şedinţa publică din 05.09.2019, susţinerile părţilor fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte din prezenţa, însă Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru astăzi, când, în aceeaşi compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra acţiunii în contencios administrativ de faţă, constată următoarele:

Prin **acţiunea** înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti-Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal la 21.06.2018, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Drăghici Vasile, născut la data de 08.12.1958, în comuna Dărmăneşti, judeţul Dâmboviţa, fiul lui Pompiliu şi Maria, domiciliat în Bistriţa, ...

În motivare, reclamantul a învederat că în cauză sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, sens în care a prezentat următoarele aspecte:

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/378/20.03.2018, domnul Drăghici Vasile, a fost recrutat pentru acoperirea informativă a locului de muncă, întreprinderea Mecanică Mija, secţia 204, dar şi pentru supravegherea informativă a locuitorilor com. I.L. Caragiale, unde locuia. Nu exsită în dosar un Angajament semnat, atribuindu-se numele conspirativ„IVĂNESCU", identitatea între pârât şi sursa „IVĂNESCU", fiind dovedită fără putinţă de tăgadă.

Potrivit articolului menţionat din ordonanţa de urgenţă, pentru colaborarea prin furnizarea de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Cu priviere la aceste cerinţe, reclamantul invocă notele informative întocmite şi semnate olograf cu numele conspirativ, identificate în dosarul nr. I 327290, prin care pârâtul a informat Securitatea despre comentariile necorespunzătoare ale numitului C.Ş la adresa regimului comunist, din care reclamantul redă aspectele relevante.

Reclamantul susţine că este de notorietate faptul că Securitatea monitoriza orice comentariu privind hotărârile adoptate la nivel de partid şi stat, cunoscut fiind că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică şi socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viaţă ridicat, iar meritul pentu această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului şi „conducătorului suprem".

Totodată, reclamantul arată că pe baza informasțiilor furnizate de pârât , ofițerul de Securtate a propus încadrarea informativă a persoanei urmărite cu sursele „DAN", „MARCEL" și „MIHAI".

2. *Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăților fundamentale ale omului.*

Şi această condiție este asigurată, deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Astfel, pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care acesta urma să le denunțe.

Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precautã și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viată privată în privința celui denunțat atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului ia viată privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, reclamantul a susținut că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În drept, reclamantul a invocat art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. (1), art, 8 lit. a), art. 11 alin. (1) ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5), lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din Codul de procedură civilă.

În dovedire, reclamantul a depus la dosar înscrisuri (filele 9-90).

Acțiunea este scutită de plata taxei de timbru, conform art. 11 din OUG nr. 24/2008.

Prin **întâmpinarea** depusă la dosar în data de 08.10.2018 (filele 94-98), **pârâtul Drăghici Vasile** a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, susținând că nu sunt îndeplinite condițiile de la art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, sens în care a învederat în sinteză următoarele argumente:

Din anul 1975 până în anul 1983 a lucrat în calitate de mecanic la secția civilă (secția 205) a Uzinei Mecanice (U.M.) Mija din comuna I.L. Caragiale, județul Dâmbovița, iar începând cu anul 1983 și până în anul 2016, când s-a pensionat, și-a desfășurat activitatea în calitate de reglor la compartimentul special (militar) al U.M. Mija (secția 204, după anul 1989 devenită secția 601).

Secția 204 din cadrul U.M. Mija avea în componență realizarea unor produse cu specific militar, fapt ce presupunea o rigoare deosebită legată de echipamentul și conduita întregului personal care participa la realizarea unor astfel de produse, normele fiind reglementate prin Decretul nr.400/1981.

În calitatea sa de reglor în cadrul secției 204 și de șef de formație, avea sarcina să pregătească toate utilajele (prin amplasarea unor matrițe și dispozitive pe utilaje) și avea responsabilitatea ca personalul din subordinea sa să fie apt din toate punctele de vedere pentru ziua respectivă de muncă și pentru manipularea utilajelor.

În acest sens, a învederat faptul că avea obligația ca, în situația în care constata că vreunul din salariații pe care îi coordona nu corespudeau (fie erau băuți, fie nu erau echipați corespunzător, fie aveam asupra lor țigări etc) să consemneze în caietul de sarcini al sectorului respectiv, considerentul pentru care persoana respectivă nu era aptă pentru a manipula un anumit tip de utilaj. În cadrul producției speciale la care lucra, conducerea a desemnat doi reprezentanți permanenți cu siguranța și securitatea întreprinderii, în persoana colonelului .... (reprezentant civil al uzinei).

Cele două persoane se ocupau de siguranța produselor speciale, efectuând în acest sens controale asupra salariaților, iar dacă situația din uzină era una neconformă cu ce se raporta în

caietul de sarcini de către cei care aveau obligaţia să facă acest lucru, era direct răspunzător de consecinţe. La momentul trecerii sale de la secţia civilă la secţia specială, în anul 1983, a semnat o serie de angajamente, printre care să rapoteze, în scris, în caietul de sarcini, de fiecare dată când constată că o persoană aflată în coordonarea sa nu respectă obligaţiile şi limitele impuse de conducerea uzinei.

Referitor la Nota informativă din data de 04.10.1984, pârâtul a arătat că această informare îi aparţine şi că a fost consemnată în caietul de sarcini al atelierului de producţie din cadrul sectorului, însă, deşi textul îi aparţine în integralitate, semnătura din josul paginii nu îi aparţine.

Totodată, a solicitat instanţei „să observe că informarea a fost una reală, consttându-se aceasta chiar de către agenţii de securitate de la acea vreme".

Arată că „cel mai important lucru este că informarea viza exclusiv probleme de serviciu apărute în unitate în derularea activităţii de producţie, unde la acel moment conform informării exista riscul ca salariaţii să nu îşi mai primescă drepturile băneşti".

Susţine că nota în cauză nu are aptitudinea să creeze o situaţie defavorabilă vreunei persoane, în informare nefiind indicată ca fiind răspunzătoare o persoană anume.

Faptul că se propusese la acea dată salarii diminuate cu aproape 50% pentru o mare parte din angajaţi, este firesc că a provocat o stare de tulburare sau de agitare în unitate.

Referitor la Notele informative din data de 10.05.1985 şi din data de 20.11.1985, pârâtul a arătat că ele nu au putut fi vizualizate, susţinând că nu i-au fost comunicate.

Cu privire la Nota de Analiză întocmită de un ofiţer de Securitate pe nume .... ajutorul de şef de post .... document nedatat, care face referire la la o persoană care ar fi prezentat un număr de 8 informaţii ce se referă la nerespectarea de către salariaţii uzinei a Decretului, precum şi la o sesizare verbală refertoare la aspectele necorespunzătoare din cadrul secţiei, pârâtul a arătat că un astfel de document nu poate fi catalogat drept un denunţ şi consemnările nu indică o conduită potrivnică regimului comunist.

Pârâtul a mai arătat că în susţinera acţiunii se invocă şi alte note informative, „înscrisuri care au fost cel mai probabil copiate din menţiunile care se făceau în caietul de sarcini al sectorului de producţie, document în care fiecare persoană responsabilă de un anumit colectiv sau de persoane care aveau responsabilitatea coordonării vreunjui sector al uzinei, raportau diferite evenimente apărute în cadrul activităţii".

Pârâtul a învederat că, deşi au trecut mai bine de 30 ani, parte din consemnările depuse de reclamantă i-a putea aparţine, el făcând la acea vreme, în multe rânduri, consemnări legate de activitatea din cadrul sectorului în care lucra, precizând că, în schimb, semnătura din josul acestora nu îi aparţine în nici una din situaţii.

Pârâtul susţine că prin consemnările care se făceau în cadrul activităţii uzinei, nu se punea problema îngrădirii dreptului la viaţă privată sau ca „interesele cuiva să fie puse în pericol şi mai ales să se urmărească în mod voit de căte sistemul de atunci luarea vreunei măsuri represive faţă de o persoană sau alta".

Pârâtul a arătat că, pe de altă parte, era important să se cunoască şi să se ia măsurile de rigoare dacă vreun salariat nu respecta dispoziţiile Decretului 400/1981.

Pârâtul, referitor la susţinerea reclamantului că ar fi fost racolat în vederea supravegherii informative a locuitorilor din comuna I.L. Caragiale, a învederat şi faptul că a locuit în colonia Mija de pe raza comunei I.L. Caragiale din anul 1983 şi până în aprilie 1984 când s-a născut primul său copil, moment în care s-a mutat în localitatea natala, comuna Dărmăneşti, astfel rezultând că susţinerile reclamantului sunt în mod evident nereale, apreciind că este lipsit de orice logică să propui cuiva să efectueze o supraveghe de orice fel în condiţiile în care acesta locuieşte atât în fapt cât şi în drept în altă localitate. Or, scopul unei astfel de activităţi presupune un contact direct cu zona respectivă, ceea ce în cazul său acest contact nu exista.

În drept, pârâtul a invocat art. 205 şi urm. din Codul de procedură civilă.

Prin **răspunsul la întâmpinare** depus la data de 27.12.2018 (filele 103-107), reclamantul a solicitat, în esenţă, înlăturarea apărărilor formulate de către pârât prin întâmpinare, iar, în rest, a reiterat şi dezvoltat o parte dintre aspectele învederate prin cererea introductivă.

În drept, reclamantul a invocat art. 201 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Curtea, faţă de dispoziţiile art.255 şi 258 noul Cod de procedură civilă (NCPC), **a încuviinţat la solicitarea părţilor administrarea probei cu înscrisurile ataşate la dosar în condiţiile art.254 alin.1 NCPC**, apreciind proba a fi admisibilă potrivit legii şi de natură a duce la soluţionarea cauzei. Totodată, în condiţiile art.351 şi urm., s-a administrat proba cu interogatoriul pârâtului.

Curtea de Apel Bucureşti s-a constatat legal sesizată şi competentă material să soluţioneze prezenta cauză, date fiind prevederile art. 96 noul Cod de procedură civilă, precum şi ale OUG nr. 24/2008.

Examinând actele şi lucrările cauzei, Curtea apreciază cererea formulată ca fiind întemeiată, pentru următoarele considerente:

Mai întâi, Curtea consideră necesar a efectua câteva **aprecieri cu caracter general**, de natură să pună în lumină raţiunea adoptării legislaţiei privind accesul la propriu dosar şi deconspirarea Securităţii, precum şi consecinţele hotărârilor judecătoreşti pronunţate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de OUG 24/2008, aprobată cu modificări prin Lg.nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul OUG 24/2008, aprobată cu modificări prin Lg.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securităţii statului, parte a poliţiei politice, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale".

Din analiza preambulului şi a prevederilor OUG 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii aprobată cu modificări prin Lg.293/2008, rezultă, fără echivoc, că **raţiunea adoptării** acestui act normativ derivă **din necesitatea *cunoaşterii*** de către membrii unei societăţi postcomuniste a fostului regim totalitar, ***depăşirii*** nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, ***respectării*** drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, ***creării*** unei culturi politico-juridice autentice şi la standarde rezonabile, precum şi a unei societăţi civilizate, ***verificării*** a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru sau după caz, ocupă demnităţi ori funcţii publice (aflându-se în situaţii de a fi garanţii Constituţiei ori ai intereselor legitime ale cetăţenilor europeni, precum şi ai democraţiei) sau deţin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind, per se, o responsabilitate penală a celor în privinţa cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securităţii. Totodată, reglementarea în discuţie contribuie la o mai bună înţelegere a prezentului şi la o proiectare adecvată a viitorului societăţii româneşti.

În esenţă, sub aspectul care interesează în cauză, OUG 24/2008, aprobată cu modificări prin Lg.293/2008, urmăreşte scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care fie au contribuit la instrumentarea vreunui dosar întocmit de Securitate, fie au efectuat activităţile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea III-a, şi implicit punerea la dispoziţia mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.NSAS, în temeiul art.12 alin.1 din ordonanţa de urgenţă, a celor care ocupă demnităţile sau funcţiile enumerate în art.3, precum şi a celor care îşi manifestă intenţia de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnităţi sau funcţii publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecinţe de ordin moral în privinţa celor care au încălcat drepturile şi libertăţile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanţei judecătoreşti învestită cu soluţionarea unei acţiuni în constatarea calităţii de lucrător sau după caz, colaborator al Securităţii, nu este acela de a stabili vinovăţii sau de a le comensura, de a aplica pedepse şi de a le individualiza, instanţa nerealizând o justiţie retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului CNSAS şi eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de lege pentru existenţa calităţii în discuţie, raţiunea legii şi rolul instanţei fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluţia Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât şi prin jurisprudenţa CEDO, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiţie şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunţată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Pe fondul cauzei, din examinarea actelor şi lucrărilor dosarului, Curtea reţine că în conformitate cu prevederile art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza I din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii (CNSAS) a efectuat verificări din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Art. 2 lit.b din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin legea nr.293/2008, defineşte colaboratorul Securităţii ca fiind „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului".

Din analiza acestor prevederi, efectuată în concordanţă cu Decizia Curţii Constituţionale nr.672/2012, rezultă, fără echivoc, că unei persoane îi este constatată calitatea de colaborator al Securităţii dacă îndeplineşte, în mod cumulativ, următoarele trei condiţii: 1) – să furnizeze informaţii, precum note şi rapoarte scrise, către lucrătorii Securităţii; 2) – prin acele informaţii să se denunţe activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist; 3) – furnizarea informaţiilor să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Totodată, interpretările gramaticală, logico-sistematică şi teleologică ale prevederilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor Securităţii, ca activitatea acesteia să fi adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost de natură, aptă să le aducă atingere.

În cauză, aşa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/378/20.03.2018, precum şi din înscrisurile ataşate la dosar, pârâtul Drăghici Vasile a fost recrutat pentru acoperirea informativă a locului de muncă, întreprinderea Mecanică Mija, secţia 204, dar şi pentru supravegherea informativă a locuitorilor com. I.L. Caragiale, unde a locuit o perioadă, cu precizarea că notele informative în raport cu care se solicită constatarea calităţii de colaborator al Securităţii vizează drepturile fundamentale ale persoanelor cu care a intrat în contact la locul de muncă. Nu există în dosar un Angajament semnat de pârât, atribuindu-i-se numele conspirativ„IVĂNESCU", identitatea între pârât şi sursa „IVĂNESCU" fiind dovedită fără putinţă de tăgadă.

În speţă, *prima condiţie* este evident îndeplinită, pârâtul Drăghici Vasile furnizând lucrătorilor Securităţii mai multe note informative.

În acest context, Curtea precizează că, în raport de poziţia exprimată prin întâmpinare, potrivit căreia unele din notele informative nu au fost redactate de el ori nu i-au fost comunicate, la termenul de judecată din 11.04.2019, în şedinţă publică, i-au fost prezentate toate notele informative de la dosar, ocazie cu care pârâtul Drăghici Vasile a recunoscut că a scris personal notele informative aflate la filele 47, 48, 51, 52, 56, 58, 88 şi 89 din dosarul instanţei, printre care se regăsesc şi note informative din cele expuse în cuprinsul cererii introductive, în raport cu care se solicită constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

Totodată, Curtea reţine că pârâtul Drăghici Vasile a recunoscut doar redactarea acestor note, nu şi semnarea lor, dar această chestiune nu prezintă relevanţă pentru soluţionarea cauzei, întrucât legea, respectiv art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, se referă la cerinţa furnizării de informaţii, prezentând, deci, importanţă caracterul cert al activităţii de furnizare a informaţiilor de căttre persoana chemată în judecată, iar nu şi faptul dacă aceasta a semnat notele pe care le-a întocmit, în situaţia în care, precum în speţă, este de asemenea cert că ele au fost redactate în calitate de informator şi în scopul remiterii către lucrătorii Securităţii (în această categorie intrând şi ofiţerii sau subofiţerii de Miliţie cu atribuţii pe linie de Securitate). Edificator sub aspectul din urmă este faptul că toate notele pe care pârâtul a recunoscut că le-a scris aveau denumirea **„Notă informativă"** şi începeau, invariabil, cu una din formulele **„sursa vă informează că ..."** (marea majoritate) sau **„vă informez că ..."**, înlăturându-se în consecinţă apărările pârâtului în sensul că ele reprezentau consemnări în caietul de sarcini al sectorului ori secţiei în care lucra.

Evident, în raport cu conţinutul şi scopul clar al notelor informative redactate de pârât, cerinţa legală este îndeplinită chiar şi în ipoteza în care acesta nu ar fi cunoscut că organele de

Securitate i-au atribuit numele conspirativ„IVĂNESCU”. De altfel, în cadrul interogatoriului (fila 126 dosar instanţă), pârâtul a arătat că el a scris notele informative şi că acestea erau destinate lucrătorilor Securităţii.

Referitor la *cea de-a doua condiţie*, Curtea relevă faptul că, aşa cum se arată şi în preambulul OUG nr.24/2008, regimul totalitar comunist a fost unul care a acţionat „împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale”.

Prin urmare, exercitarea **liberă** de către cetăţeni a unora dintre drepturile lor fundamentale, *cu depăşirea limitelor impuse de ideologia şi propaganda comunistă*, dar cu respectarea legii, a principiilor fundamentale ale dreptului şi a bunelor moravuri, a făcut parte, în perioada de referinţă, din categoria activităţilor sau atitudinilor potrivnice regimului totalitar comunist.

În mod special, fiind cunoscut că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică şi socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viaţă ridicat, iar meritul pentu această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului şi „conducătorului suprem”, erau considerate ca fiind deosebit de periculoase pentru regimul comunist acele atitudini sau manifestări care relevau, în afara ideologiei sau doctrinei oficiale, comentarii sau opinii critice privind hotărârile adoptate la nivel de partid şi de stat, pentru combaterea cărora erau utilizate orice tip de mijloace, chiar dacă ele aduceau atingere unor drepturi fundamentale precum dreptul la viaţă privată.

Rezultă, deci, indubitabil, că informând lucrătorii Securităţii, pe de o parte, cu privire la împrejurările că „/.../În ziua de 09.05.1985 a adus injurii la adresa tov. Maistru G.P. şi a conducerii secţiei deoarece **este nemulţumit de retribuţia pe care o primeşte, motivând că slariul nu este corelat cu efortul depus pe parcursul îintregii luni** Acesta are o comportare foarte delăsătoare, **aducând injurii la adresa conducerii statului şi a partidului, spunând că nu este de acord cu legile statului, care sunt făcute la voia întâmplării, vezi Doamne <peste noapte>**" (fila 88 dosar instanţă), iar pe de altă parte, că „în schimb mai sunt şi persoane care fac abateri de la legile statului, cum sunt C.Ş., mecanic montaj S. 1500, care are unele ieşiri, făcând adesea aluzii la **conducerea de stat şi că legile le gândesc în defavoarea oamenilor şi pentru interesele lor**” (fila 89 dosar instanţă), pârâtul Drăghici Vasile era convins că a denunţat activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În consecinţă, este îndeplinită şi cea de-a doua condiţie prevăzută de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

În ceea ce priveşte *cea de-a treia condiţie* (furnizarea informaţiilor să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului), având în vedere că furnizarea informaţiilor indicate anterior era de natură să determine supravegherea, urmărirea şi intimidarea persoanei la care se refereau, inclusiv stocarea de date personale ale acesteia pe o perioadă lungă de timp, date care privesc domeniile cele mai intime ale activităţii, orientării ori convingerii acestor persoane, domenii în care orice imixtiune a publicului sau autorităţilor constituie,în orice societate civilizată, o depăşire ilicită a barierelor naturale ale sinelui, iar prin acestea, îngrădirea dreptului la viaţă privată, prevăzut de art.17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice şi de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, instanţa constată că este cert îndeplinită.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate de pârât, ofiţerul a propus încadrare informativă a persoanei urmărite cu sursele „DAN”, „MARCEL” şi „MIHAI”.

Totodată, Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică şi teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost de natură, aptă să le aducă atingere, cerinţă îndeplinită în cauză, după cum s-a demonstrat anterior.

Pe cale de consecinţă, pentru considerentele expuse anterior, în temeiul art.11 rap. la art.2 lit.b din OUG nr.24/2008, se va admite acţiunea şi se va constata calitatea de colaborator al securităţii în privinţa pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite acţiunea formulată de către reclamantul **Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii**, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sectorul 3, în contradictoriu cu pârâtul **Drăghici Vasile**, cu domiciliul în comuna .... judeţul Dâmboviţa.

Constată calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului DRĂGHICI VASILE.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Recursul se depune la C.A.B.-S a-VIII-a C.A.F.

Pronunţarea se face prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, conform art. 396 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Preşedinte
Victor Hortolomei

Grefier
Mihaela Grigore

Red/thred. VH/ 2+2ex.

24.11.2022 ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 5043/2/2018 se legalizează de noi.

GREFIER ŞEF,

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. .... în sumă de .... lei

GREFIER ŞEF,

